

"Vai veel ja jõ tihanda nõrra mille füüratäit
raigist veda dä?"

"Muid käänu peips jõlle ümber ja Kodu, olate omma
ömaetust kaibama. Jäi oppunu: "vana riimmal peip;
üldus ommiti, kot seda vana õbat viigs;"
Paisp kaibam omme üteldä, kui ta jõlle kõftri
mane makkas meame.

"Võõru röömadal püsivat. Tullata paja palus
vasta. Paisp nekari joba juurest Karuviit länitama;
Kot toda vana lätat viigs!"

"Julumalif möötluuva, et ta pruut' lidas üles,
ootunura kinni ja kuumutuuva naha täis."

Jälle tulle paisp krogorivaga Kodu, olate kaibama.
"Jäi tulipanini! Mõi ja riimmal paisp önnmete ei
olle: "Oj seda röömu ja lusti, oh seda pille ja põlve.
Paisp kaibam jõlle omme mõmnä ja ütledä."

"Lamu põ allendal püsivad, jaanu tuleraabju
manu ja püstnii öötlama: "Oj peote röömu
ja lusti, oh seda pille ja põlve!" Siin kõmmata
jõlle paisp venni ja antu õla kure tööt (tagunutse
pehme kohule pääle) Paisp püstnii ümber ja Kodu.
"Ei puhendum jõlleri: akre ja vana loll sunnile
pangi vas keviga vitt er wiista ja o'olle: Oj karja! Oj
nahju!" Paisp loobamu omme nümaodul tellä.

"Lamu põ wändal püsivad. Jaanu kala loma
juuremuba öönetupla jõkord kõftri manu. Kõftri

lugeva lemmi tarkan juurit raamatat. Paisp
Karmame mukast pengi päält pangiga üle jõ lastatu
kõftri ega endale! Kualu! Egi paispuu länitama:
Oj nahju! Oj nahju!

"Kõftri mi kireni ei tõnu füüratäi kalmia nahvi
jõrg' kara ja hõige laesu ja tselga põrmandule paisupi püsivat.

Paisp sapp ei ole juanu ketti kõftra, ei miedays,
muid uki hella tullen tömmangu ega töp' uha
ala põrmandule peikali maha, kot si omalt
poolt "pääsi hauba" pälli veel õd' kere lävare
andnu.

6. ole monamist tõrrole pütni

"Iti äro on näpinä omalt monamise hõlts; Kae vör!
Kelli nahku üle ilma lastada?"

"Võgs äste!" pötlu mier. "Kue pats nahku mitteks püs-
ti püti-lõigat ja egi tõus egi püsi ja pülg ilma pääle
(välja lödetud) laeksa viijas, si on kalli nahku üle
ilma lastedub". Aga, kondne mier edipi, metsataha
tõlante jutu püsivat; kot förmasti siigit ei ole:

"Iti koid olli mull walge ülene ja uop' pikk. Kündide
ite was üle ja üle ja all. Tolle pütmalg. Püttpe
walge adra eell valga, keraasi falgi ja nahju Kodu
pötl Nitratama. Aja kirmes mili mull fallataks
üle all olli, lõigat walge ülene soolit. Alaid ma-
rasupi üle nojo maha ja kõftri luuga walge jällegi
kõflikottlast nimis ja walge belli nüspama tõrse nüga
ermetki.